

**השבועון המצוייר
לאיפורמציה
המערכת והמנהלה :**
רח' לילינבלום 12, תל-אביב
ח.ד. 136, טל. (ומני) 68785

21 יוני '72

מכתבים

בחירות וקרה

אכן הפעם, במקרה הטוב ביותר, בנדהם בקוראיו כס. אין אני רוצה להשתמש בביטוי הקיצוני: נמכרתה למפא"י. לוא באמת שרתם את קוראיו? הם כי אז ניליתם להם לפני הבחירות מי הוא זה המועמד? כי הוא בונה את הארץ ולמעשה הורם אותה. טענתכם שזה היה מחזק מפלגה אחת נגד יריבתה היא מנוכחת. הרי הקברות באופן אובייקטיבי את מצע המפלגות.

אריה לבנה, רמת-גן

בשכונות האחרונות לא קראתי גיליון אחד מה עולם הזה שלא היה בו מאמר השמצה מלא רעל נגד הממשלה. במבצע קיבוץ גלויות של הממשלה לא מצאתם שום דבר טוב.

ראובן וקסנר, ירושלים

העולם הזה 712 : אחרי שמילאה את הב' טחתה לקיים את קיבוץ גלויות בכל התנאים תוכל (מפא"י) לדרוש מהבוחרים שיאמינו לה כי תמשיך במפעל זה בכל מחיר.

ברפורטניה על הקרח (העולם הזה 717) כתבתם: "אולם בה בשעה שאפשר להיעזר ברעל האחרון חישאנו כי ניר לעתונתם, אי אפשר להביא הרח במסגרת או באיזה". אבל הרי אפשר להביא אמוניאק במסגרת, ויצור הקרח היה נמשך רק שעות בלבד.

משה בארי, רחובות

האם אתם מעלים על דעתכם שבדיוק שבוע לפני המערכה הנדולה תכריז הממשלה להביא חלקי חילוף ואמוניאק מחוץ לארץ כדי לעודד המהמרות בקרב הישוב עליה? לכן העסק הוא זה שהעניין סודר ע"י המפלגות למען תוכלנה לבנות את הממשלה.

יצחק ע, גרעין צורים, חולדה

אם יקראו הקוראים בארי ויצחק את המ"מ מר שנית יוכחו לדעת (כמו שנוכחו חוקרי המערכת לפניכם) שיבוא האמוניאק לבד אינו מספיק. שורש המסבר הוא בחוסר מ"פ עלים מספיקים, דבר הניתן לתיקון רק במשך חדשים.

הנני משוכנע כי לא הסיבות שניציתם נרמו למחסור, דומא בחורש הבחירות. לא ידעתי כי קיימת שאלה של מחסור בקרח עד אותו יום בו הפסקי החלק שלנו להופיע מיום אחד למחרת. הסיבה שהוא נתן: צלקת במכונות, הפסקת ההשמל וכו'. אבל כל צרכן יכול היה לקבל קרח באותו נפשו מבת החרושת, יום אחד אחרי זה: הספקי בתי החרושת לספק קרח למחלקים. כפי ששמעתי, התוצאה: נידול התורם בבתי החי רשת, הנולד ההיסטוריה ההמונית והאנדרלמוס סיה.

אהרן הרניק, רמת-גן

הקורא הרניק יצחק להסתפק בהצהרת השר פנחס לבון, שאינו נמנה עם אויבי המ"מ שלה, המשבח את בתי החרושת על אמצייתם לחיטול המסבר. הקורא הרניק בודאי נוכח לדעת שמשמבר לא חזק גם אחרי הבחירות. הערתכם הללננות על הבחור שלא יכול היה להיפטר מכלבו בשעה ששם את הפסק במעמסה, לא במקומה. לדעתי הפרטים אינן להניח שכלכל מבין בפוליטיקה של הארץ פחות מאשר כמה רבי

בית בוחרים ההולכים על שתיים ושדרבו על אדי מתה כפעם הראשונה לפני יום יומיים.
ישראל חיות, תל-אביב

תלוי בעד מ' הוא הצביע.
האשה אירומה השער מוקדעת הקליפ מ"מ 283 (העולם הזה 717) מבקשת להירשם כי אינה פרוגרסיבית, אלא נציגתה של תנועת החרות.

דינה שטרנברג, ת"א
תסלה הקוראה שטרנברג לסופר העולם הזה שקשה היה לו ליחס את הצבע האדום לנציגה חרותית.

בתמונת האשה אשר נשבר לה הקרח והבוכה בלב שכור הנציח הצלם שוב את חוסר הנימים הישראלי. בלט במיוחד הקהל דוחק ממחזה זה.

דבורה ב, רמת-גן
ברפורטניה אתם מראים בחזרה (לא רעה, דרך אכז) ליד המקרה השמל. כשהיא מחזיקה בירה אחת קערה ובה 18 ביצים (לפי מיטב ספירתי) וביד השנייה עוד ביצה (19). נוסף על כך נמצאת במקרה עוד קערה עם ביצים. אולי ינלה לי העני אם הוא את הכתובת?

נתן גרינבאום, תל-אביב
לא הגברת נשואה ואם לילד. הביצים אינן שייכות, אגב, לה בלבד, אלא גם לכל השכ"י.

החידון הבדיחי
אני מקנא בבגדים שיש להם לפתור תעלומות כה פשוטות. אולי תפרסמו חידון כלשי אחת לשבועיים?

ישראל שפירא, סלמה
הקורא שפירא צמא מדי לדם.

במו עיני

תינוקות רבת האמהות

בנוסטה ירושלמית, נעצר האו' טובוס ליד מעברת הקסטל והע' לה כמה נשים שעמדו בתור.

האשה הראשון' ה. נשאה תינוקות בורועותיה. אחד הצעירים מבין ה' וסעים קט, ה' ניה לה את מקור' מו. מייד מסרה את התינוקות חוצה. אשה שנייה שנכנסה למכונית נשאה את אותה התינוקת, קיבלה בזכות זה מקום ישיבה. הדבר נמשך עד שעלו כל הנשים. בחוץ נשתייר גבר אחד. "תודה, יעקב", אמרה האשה האחרונה, השיבה את התינוקת לאביה.

הקורא שבתאי כ"ץ, צה"ל, זר
כה בפסח של לירה (בלי אמצ).

מלחמת הפימונים

מר נרדי טוען (העולם הזה 717) נגד הצריחות שבכיצוד חומרה תקומית בארץ. גם זאת יש לזכור לו בשנת הובל של: הוא, יותר מכל אדם אחר בארץ, דחה לבמה את כל אותם הומ' רים שמעולם לא למדו תו וחצי תו, ושמעולם לא קיבלו אפילו שיעור אחד בפיתוח הקול. כך ידפסו אחרי "הקוריות", הכנים את הצריחות: הרוניות ואת הוליות המומתית לנוף ארצנו. מדוע, אפוא, מתלונן מר נרדי?

יצחק לוי, ירושלים
לדעתי צודקים כל המתקפים את מר נרדי. מקר' מה של המוסטקה של נרדי לא בימינו, ימי המאה העשרים, כי אם לפחות במאה ה-18. יחד עם הקומפוזיטור באר, שאליז איז לי חם וחלילה כלום כי היה באמת, בומנו, קומפוזיטור גדול, אולם לוא היה מופיע כיום היה נחשב לחסר כשרון.

מתתיהו גולדוסר, ת"א

ביאדיק והפרנקים

אני צבר, בן 20, נולדתי להורים אשכנזים אך משום מה הנני שחור (ענינם, שער, צבע עור) כספרדי. כלל מקום שאני בא מרגיש אני (לפי נאטי ולעני הרב) מיד את הרתיקה בפני השחור, הפרנק, יש השואלים בחצוק "תמים": אתה נר' את כמו פרנק... אי אפשר להאמין שאתה אשכנזי. ויש המשתדלים למהר להזהיר אצל ירדיו מה אני באמת, וכשנודעת להם האמת מיד משתנה יחסם בהחלט - וריות לפשע! אפילו נערתו אמר לי: כפעם הראשונה שראיתי אותך חשבי תי' שאתה פרנק, ומדי פעם, שואלים אותה, "שמעי' עלינו, חכם וטוב - לפי מושגיהם, אולם בראיותם אחי' ביום לי בגלל חזוניותם.

אברהם ויניס, האוניברסיטה העברית
קראתי את תשובתו של חיים טסה למכתבי (העולם הזה 717). לפי סגנונו הוא מאשר את השערתו כי הנו אדם נבער. טוב היה לו המשיך לדמוך במקום להסתובב עם אנשי המחחרת אשר מוטב היה ללוא קמה. אשר להצית לשוננו בנוגע לבנים יחידים, הרי לצערנו הנני בן יחיד עם עיר שלוש אחים, וכולנו ילדי הארץ, ואם אצל פסם מן הארץ הנני מבטיח לו כי אודיע לו באופן אישי. חתולים אינני מנרל, אולם נידלתי בלב זאב שצבא ההננה לישראל איננו מתביש בו ביום.

יחזקאל בנקיר, קרית חיים
הויכוח מסביב לביאליק מנלה שוב שהאפייני ביותר בישוב הוא ההרגל של הסתבכות מלפניה למטה: הירוסים, על הפולנים, הפולנים על הלזי צאים, הלזיצאים על ההונגרים, ההונגרים על הררי מנים, וכל האשכנזים על הספרדים ועדות המחרת. על רקע זה יכולה היתה לצמוח האמרה האומללה שגרמתי לויכוח. האם לא הניע הזמן שנחלף להתי' קיים בתור אופק מקרי ועלוב של שבטים הנחותי בלי כל הנבלה את כל העלויות באחד בית הספר.

חיים טסה, ש"כ התקיה
העולם הזה שמח ש"מח 44' האחוזים אינם מ"פ ריעים.

מאמרם על חיים טסה הרנינו. כל אחד מאתנו השתייך בזמנו לאחד מארגוני המחחרת, ואין זאת אומרת שכלולנו חסר עתה הבסיס הרחובי לקיום, את אני נפעתי משה בודיעי הימנית (51 אחוז נכות) ובכל זאת הנני מרוויח את קיומי על ידי עבודה נופנית דוקא.

א. פ. חיישניק, ת"א

של מי החלום?

החלום (העולם הזה 717) לא נכתב על-ידי יצחק סלע, אלא על-ידי י. ל. פרי. אני מתפלא עליכם שלא תפסו את הדבר.

שמואל איציקוביץ, כפר-סבא
הקורא איציקוביץ טועה. סלע עיבד את המחזה לפי פרץ, לא העתיק אותו.

"הספן לא מצא חן"
ברשימתכם עלי' (העולם הזה 719) כתבתם כי כל בקשותי להקבל לעבודה בארץ נדחו בכל מקום. האמת היא כי כל הקשים שמחם כבלתי נזכרים אך ורק ממקור אחד ומאיש אחד, העובד בחביה ימית גדולה בחיפה. לעומת זאת עלי' להבליט את רשמי החברות המהו והנעומה מצד הישרא חברים בארץ, שאחם אני עובד כעת. גם לי ישנם חבי' רים מצוינים בארץ.

סלמטורה אוליבארי, חיפה

העולם הזה גיליון מס' 720